

førelsen af den foreslaaede Bygning til Polyteknisk Lærestanstalt. — Lignende Betragtninger gjælde selvfølgelig Opførelsen af en Kunstmuseumsbygning. Det er ganske vist noget andre Forhold, der her ere til Stede. Den sidste Betragtning, jeg fremhævede om Udføreligheden af at tage fat paa offentlige Bygninger, gjælder jo imidlertid fuldt ud her. Hertil kommer endvidere, at netop de Samlinger, der skulle anbringes der, nu have daarlige Pladser og derved lide betydeligt; navnlig gjælder dette om Malersamlingen, der itoeje skal hænges op og tages ned igen, fordi den er anbragt i et Lokale, hvor den kun rent midlertidig har fundet anbringes. Jeg skal derfor lægge Thinget alvorligt paa Sinde at tage disse Ting under fornøjet Overveielse, saa at man kan komme til at tage fat paa disse virkelig paa-trængende Bygningsarbejder.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal ikke nærmere komme ind paa de Forslag, som ere stillede af hele Udvalget. Selv om disse gaa ud paa Redskættelser, kan jeg, om end for enkelte af dem med Sorg, gaa ind paa dem. Hvad angaar de af Flertallet stillede Forslag, skal jeg begynde med Forslaget under Nr. 54. Det er, som den ærede sidste Taler bemærkede, jaaledes, at det Forslag, jeg har stillet om at forøge de 25,000 Kr. til Hjælp til mindre Præsteembeder med 10,000 Kr., er ingenlunde det samme, som tidligere af mig et Par Gange er stillet. Tidligere har jeg stillet Forslag om en lignende Sum, men denne var bestemt til Præsteembeder, der havde mere end 2,400 Kr. om Aaret, for derigjennem at kunne gjøre det muligt for de ældre Præster at blive i de Kald, de en Gang vare i. Derfor var dette Forslag stillet, men noget ganske Andet er dette, der nu er stillet under Hensyn til de nuværende uheldigere Tidsforhold, hvor Kapiteltaxten er gaaet saa langt ned, saa selv om det høie Thing vilde bevilge disse 10,000 Kroner, vilde man i Virkeligheden ikke komme stort videre med Hjælpen, end man før havde været. Sagen er simpelthen den, at der er mange flere Embeder, som nu ere komne ned under 2,400 Kroner end før et Par Aar siden, derfor er dette Forslag stillet; om det høie Thing gaar ind derpaa eller ikke, veed jeg ikke, men jeg maa blot i Sandhedens Interesse overfor Flertallet udtale, at det ikke er det samme Forslag, som før har været stillet. Det gjør mig naturligtvis ondt, at det ærede Flertal ikke vil gaa ind paa den mindre Bevilling af 4,000 Kr. til Udarbeidelse af godt Skolemateriel.

Jeg kan ikke ret forstaa, hvad man har imod at give den almindelige Lærereforening, som dog omfatter næsten alle Landets Lærere, denne Bevilling. Jeg tror ikke, at det let vil være muligt for Ministeriet at opnaa en bedre Benyttelse af den end just igjennem denne Forening. Flertallets Forslag under Nr. 59 er jo et dobbelt Forslag. Det gaar dels ud paa at gjenindføre den ældre Bevilling til Højskolerne, altsaa at gjøre det direkte Tilskud 10,000 Kr. eller egentlig 15,000 Kroner større, og Tilskudet til fattige Elever ved Folkehøjskolerne 10,000 Kroner større. Hvad denne Del af Forslaget angaar, da kan jeg her udtale, som jeg i Fjor sagde i Landstinget, at jeg ikke har Noget imod denne Forhøielse. Jeg udtalte i Fjor i Landstinget, at jeg ikke ret kunde forstaa, hvorfor man vilde gennemføre den Redskættelse, man da vedtog. Men hvad den anden Side af Forslaget angaar, nemlig, at man ikke vil gaa ind paa Ministeriets Forslag om at befri Sorø Akademis Budget for denne Udgift, da kan jeg ikke følge det ærede Flertal. Jeg maa lige overfor Sorø Akademi betragte det som min Opgave, som jeg maa se at gennemføre, jaavidt jeg kan, at skaffe Balance til Stede paa Akademiets Budget, og dette er den nemmeste Maade at gjøre det paa og synes mig at kunne gjøres uden Skade for Noget. Hvad Undringsforslagene til det kongelige Theater angaar, da kan jeg i alt Bæsentligt henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede sidste Taler. Jeg er overbevist om, at det ikke kan nytte, og mindst af Alt i Tider som disse, at opstille den Fordring, at det kongelige Theater skal kunne bære sig; det vil ikke kunne bære sig. Man lever endnu i den Illusion, at noget Saadant i Længden vil være muligt, fordi det nogle enkelte Gange er lykkedes i ganske særlig gode Aar, gode Aar først og fremmest i økonomisk Henseende for Landet og især for Kjøbenhavn, og gode Aar, fordi Bestyrelsen den Gang havde større Held med sig end nu. Der kom nye Stykker frem, som tiltalte Folk, hvilket nu mindre synes at være Tilfældet. Man tør maaste sige, at der er begaaet den Feil ved det kongelige Theater, at det er bygget for stort. Det kongelige Theaters Bygning er i Virkeligheden mere en Bygning for et Opera- og Balletteater, end hvad det skulde være, en Bygning for et Skuespilteater. Deri ligger til syvende og sidst Hemmeligheden ved, at det ikke er muligt at tilveiebringe en Balance. Hvis man ved Siden af det store Theater havde en lille Scene, paa hvilken man kunde udføre Skuespil, og kun brugte det store Theater til